

[Valdemar Thomsen.]

Fremskridt siden Udvalgsbehandlingen; da var Ministeren nemlig hverken til at hugge eller stikke i.

Landbrugsministeren siger, at han af Hensyn til Smittefarens og af Hensyn til Dyrene ikke tør tage Ansvaret for en Ordning, der fastslaaer, at Arbejdet med kunstig Sædooverføring maa foretages af andre end Dyr læger. Jeg beklager af avlsmæssige og ogsaa af nationaløkonomiske Grunde Ministerens Standpunkt, og dette er saa meget mere mærkeligt, som det ikke behøver at være nogen Hemmelighed, at Ministerens egne Partifæller trods Udtalelserne fra det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) her for et Øjeblik siden i Virkeligheden er enige med mig i mit Standpunkt. Forholdet er endvidere det, at Landboforeninger og Avlsforeninger har erklæret sig indforstaaet med Tanken om Dyr lægemonopolets Ophævelse.

I Parentes maa jeg maaske bemærke, at det sikkert er mere end tvivlsomt, om Dyr lægerne, naar det kommer til Stykket, har Eneret paa dette Arbejde, men det burde i det Lovforslag, som vi her behandler, klart og tydeligt være fastslaaet, at de ikke har noget Monopol. Naar ikke det bliver Tilfældet, saa vil Resultatet sandsynligvis blive — det er mit Indtryk —, at Domstolene vil komme til at dømme Parterne imellem. Det burde være undgaaet, og det kunde have været undgaaet, hvis Landbrugsministeren havde været endnu mere imødekommende, end han viser sig at være i Dag.

Det lyder næsten som en Fabel, at Landbrugsministeren er den eneste — for det tror jeg, han er, naar alle Parter vil være ærlige —, der modsætter sig det Krav, som er kommet frem fra de forskellige Sider inden for Landbruget. Det er noget vanskeligt at se, hvorfor Ministeren tager det Standpunkt, som han gør. Skal det virkelig være nødvendigt at studere i mange Aar for at blive et renligt og paapasseligt Menneske? Hvis ikke Akkuratessen og personlig Hygiejne ligger for et Menneske, tror jeg, det kan være nogenlunde ligegyldigt, om den paagældende læser i nok saa mange Aar; hvis han er en Gris med sig selv, vil han vedblivende være det, selv om han tager en nok saa

fin Eksamen. Jeg siger ikke dette her for at drage Dyr lægernes sanitære Sans i Tvivl, men jeg fremhæver det for at gøre opmærksom paa, at enhver opvakt og intelligent ung Mand med en passende speciel Uddannelse ikke i den Henseende vil staa under Dyr lægestanden, og jeg tror bestemt, at den Stab af unge Mænd, der burde overtage dette vigtige Kvægavlsarbejde, vil have lettere ved at indstille sig paa at overholde det sanitære Reglement, som maa blive gældende for Arbejdet, selv om det bliver Dyr læger, der skal udføre det.

Den bedste Sikkerhed for Renlighed og Akkuratessen ligger i, at der bliver Konkurrence om at faa og beholde saadanne Pladser, og som jeg bemærkede før, er der langtfra Dyr læger nok, hvis Arbejdet virkelig faar det Omfang, vi alle sammen haaber. Den enkelte Kvægbruger vil som den mest interesserede Part sikkert paase, at Smittefarens, som Landbrugsministeren altsaa lægger saa megen Vægt paa, bliver minimal, og erindres maa det, forekommer det mig, at Metoden i sig selv er en Hindring for at sprede Smitte, forudsat altsaa, at den bliver rigtigt udført. Der er selvfølgelig ingen, der har bedre Forudsætning for at overse og bedømme eventuelle Konsekvenser end de Mænd, der gennem adskillige Aar har arbejdet med og staaet i Spidsen for Metodens Udbredelse, og ingen er heller mere interesseret i at undgaa Overførelse af Smitte end netop disse.

Jeg gentager paa ny, at der fra alle Sider inden for Landbruget er fremsat Ønske om, at andre end Dyr læger maa benyttes til dette Arbejde, og jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han, forinden Lovforslaget endeligt vedtages, endnu en Gang overvejer dette Spørgsmaal og om muligt viser Imødekommethed over for Avlsforeningerne og over for det samlede Landbrug.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Løje har Ordet for en kort Bemærkning.

Løje: Jeg vil gerne svare paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen stillede til mig vedrørende Kontingentforholdet mellem Kontrolforenin-